

BESTIES DE CÀRREGA

I PARLÀVEM DE JAZZ...

Quan un sent la paraula Jazz, un s'imagina una banda de músics interpretant temes de COLE PORTER o bé una senyora —segurament negra i grassoneta— cantant amb veu aspre un melòdic "It could happen to you" o al LOUIS ARMSTRONG amb les galtes ben inflades bufant desesperadament la seva trompeta. Aquests conceptes són vàlids, però no únics.

Hem de tindre en compte que dins d'aquest gènere existeixen diferents estils marcats per diferents èpoques. La constant evolució del Jazz, ver donada per un afany investigador que ha portat el sò d'una Big Band tocant "Dixieland" (anys 20) a la més sofisticada aplicació de l'electrònica i els dígits de STEPS AHEAD en els '80. Això és un petit exemple, un altre podria ser el cas de MILES DAVIS quan va gravar un disc "YOU'RE UNDER ARREST" després de ser considerat com un dels millors músics de Jazz "Clàssic" (SWING?).

Seria injust limitar el Jaz a trompetes, contrabaixos i veus "estripades" sense tindre en compte l'ús actual de caixes de ritmes, polifònics, sintetitzadors en general i seqüenciadors. Així mateix cauríem en un error si penséssim que el què canvia només és "la forma" i no "el fons": el concepte harmònic i rítmic també s'amplia tant o més que lo anterior gràcies a músics com CHARLIE PARKER, COREA, DAVIS...

Sense entrar en definicions del que és el Jazz, es pot dir que com tot estil té les seves particularitats però que bàsicament és una manera d'entendre i interpretar una partitura, desenvolupar un tema o crear idees, construir frases musicals o fer un "solo" sobre una simple roda d'acords. Hi ha doncs, una certa llibertat musical que en paraules de BILL EVANS seria: "Un pianista pot agafar una partitura i tocar-la amb els colzes, menjar-se-la... per a mi això no és llibertat. L'única llibertat vàlida és la que arriba amb el propi esforç al buscar-la".

A l'estat espanyol, per raons sobradament conegudes, no hi ha una tradició jazzística. Foren pocs els jazzmans que vivien tocant la música que els agradava. Actualment a Espanya hi han molts

bons músics que treballen sobre aquest tipus d'estructura, però el que és més interessant és que es va formant una important pedrera de músics i una forta inquietud pel Jazz. Barcelona i Madrid han estat dos centres bàsics en aquesta formació de nous elements on mestres i alumnes actuen plegats i moltes vegades participant en festivals tant a nivell nacional com internacional. Un "clàssic" exemple el tenim a l'AULA DE JAZZ i en el TALLER DE MÚSICS, essent 'la seva tasca l'organització d'actuacions a preus populars, cicles de Jazz en diferents locals, la participació en festivals i popularitzant i ensenyant aquest tipus de música a l'escola.

Les perspectives són bones i més quan grups i solistes espanyols són invitats a concerts d'arreu del món. (Nova York, Montreux...) o quan s'organitzen concerts, i cada dia més, a l'estat espanyol. Alguns d'ells amb una reconeguda categoria a l'exterior i que porten al nostre país grans figures mundials del Jazz. Per exemple, són seu d'aquests esdeveniments ciutats com:

BARCELONA
MADRID
GASTEIZ
DONOSTI

TERRASSA, que enguany ha arribat al seu sisé any de Festival i com no les populars SIS HORES DE JAZZ A FIGUERES ara reconvertides, aquest ha estat el seu segon any, en SIS HORES DE BLUES.
Per la seva proximitat també cal remarcar el de LES ESCALDES a Andorra.

Tot això apart dels centenars de concerts anuals que es realitzen a diferents ciutats i pobles de l'estat espanyol.

Els mitjans de comunicació també han ajudat a orientar i culturitzar a l'espectador-oidor entorn a un tipus de música que ha de perdre el qualificatiu de minoritaria.

COL·LECTIU DE L'ARC DE SANT BENET

FONDA **Sant Pol**
Restaurant

SANT FELIU DE GUÍXOLS

Platja de Sant Pol-S'Agaró
Telèfon 32 10 70